



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2471/2015
21.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари тужиле М.М. из З., коју заступа пуномоћник Г.Љ., адвокат из З., против туженог И.М.1 из К., кога заступа пуномоћник М.Р., адвокат из С., ради уређења начина одржавања личних односа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 405/14 од 12.11.2014. године, у седници већа одржаној 21.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 405/14 од 12.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П2 544/2013 од 23.06.2014. године, у ставу 1. изреке, уређује се начин одржавања личних односа између малолетног М.И.2 из З. и туженог М.И.1 из К., тако што ће тужени са малолетним дететом проводити у домаћинству тужиоца у З. у улици ... број ... почев од 10 часова до 18 часова сваке друге суботе у присуству мајке тужиле М.М. из З.. Ставом 2. изреке, тужени је обавезан да тужилци на име трошкова поступка исплати 76.260,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 405/14 од 12.11.2014. године, у ставу 1. изреке, одбија се као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Основног суда у Зајечару П2 544/2013 од 23.06.2014. године у ставу 2. изреке. Ставом 2. изреке, преиначује се иста пресуда у ставу 1. изреке, тако што се уређује начин одржавања личних односа између малолетног детета и туженог као оца на тај начин што ће се лични односи у периоду од три месеца одвијати сваки други викенд и то суботом од 10 до 18 часова у присуству мајке, а у даљем периоду од још три месеца виђања ће се обављати у истим терминима сваки други викенд без присуства мајке, а по истеку периода адаптације виђање ће се обављати тако што ће малолетно дете проводити сваки други викенд у породици оца од суботе од 10 сати до недеље у 18 сати, затим на дан крсне славе оца од 10 до 18 часова, сваки други рођендан славиће се у породици оца, а дане државних празника проводиће наизменично једне године у породици оца, а следеће у

породици мајке. Допунском пресудом истог суда Гж2 405/14 од 12.05.2015. године допуњена је поменута пресуда Апелационог суда у Нишу у ставу другом изреке тако што се одређује да ће се у прва три месеца лични односи туженог са малолетним дететом обављати у просторијама Центра за социјални рад З. у З., а будућа примопредаја обављаће се испред куће у којој дете живи са мајком.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиље неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити је другостепени суд учинио повреду поступка на коју се указује у ревизији јер је својом допунском пресудом отклонио непрецизност која је постојала у основној одлуци.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Зајечару П 544/2013 од 31.12.2013. године разведен је брак странака, одлучено да самостално родитељско право над малолетним дететом, И.2 који је рођен ... године врши тужиља као мајка, а тужени као отац је обавезан да у издржавању малолетног детета учествује месечно са 15% зараде коју остварује. Том пресудом је одлучено и о начину одржавања личних односа између малолетног детета и оца, али је Апелациони суд у Нишу својим решењем Гж2 120/14 од 01.04.2014. године укинуо првостепену пресуду у том делу и вратио предмет првостепеном суду на поновно одлучивање. У поновном поступку првостепени суд је прибавио мишљење надлежног органа старатељства па је, а имајући у виду и да је одређено време контакт између оца и малолетног детета био прекинут, те да постоји потреба да се тај контакт постепено успоставља, уреди начин одржавања личних односа између оца и малолетног детета на начин како је то наведено у првостепеној пресуди. Другостепени суд је, полазећи од најбољег интереса малолетног детета, преиначио првостепену пресуду сматрајући да само у прва три месеца виђање између оца и малолетног детета треба да се одвија у присуству мајке, да у наредна три месеца присуство мајке није неопходно, а да је после тога могуће да се контакти одвијају и у кући оца, код кога би дете проводило викенде, а и друге дане на начин како је то наведено у пресуди другостепеног суда. Допунском пресудом другостепени суд је прецизирао и да се у прва три месеца виђање између оца и малолетног детета у присуству мајке обавља у Центру за социјални рад у З., а да се убудуће примопредаја детета врши испред куће у којој дете живи са мајком.

Одредбом члана 6. став 1. Породичног закона је предвиђено да је свако дужан да се руководи најбољим интересом малолетног детета у свим активностима које се тичу детета, при чему је у члану 61. ст. 1. и 2. истог закона, а у оквиру права детета, предвиђено да дете има право да одржава лични однос са родитељом са којим не живи и да се то право може ограничити само судском

одлуком када је то у најбољем интересу малолетног детета. Закон је у односима родитеља и малолетне деце, односно у погледу вршења родитељског права значајну улогу поверио органу старатељства, који, поред осталог, врши превентиван али и корективан надзор над вршењем родитељског права. Када се све наведено има у виду произилази да је другостепени суд с правом прихватио мишљење органа старатељства о начину одржавања личних односа између оца и малолетног детета те у складу са тим преиначио првостепену пресуду. При томе се посебно водило рачуна о чињеници да је протекло извесно време у коме отац није виђао дете, те да је потребан период у коме ће се поново успоставити прекинути односи и да је у почетку битно и присуство мајке која у томе може да помогне. Орган старатељства је стручан да процени колико је потребно времена за то поновно успостављање односа, а његова обавеза из члана 80. Породичног закона о корективном надзору је и гаранција да ће се убудуће пратити развој ситуације и адекватно реаговати у случају потребе. Отуда нема основа за бојазан изнету у ревизији да се одлука заснива на претпоставкама органа старатељства јер је тај орган и позван да врши и процену будућег стања по овим питањима. Ако не постоји потреба, а у конкретном случају је утврђено да она не постоји, ограничавања у контактима између родитеља и деце треба да буду сведена на најмању потребну меру. С обзиром да је допунском пресудом утврђено и где ће се у почетку виђати отац и малолетно дете, нису прихватљиви наводи из ревизије да је другостепена одлука неразумљива, а како се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност другостепене одлуке, то је ревизија као неоснована одбијена на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**